

La lluna i el «Cala Llamp»

La lluna i el cala llamp

“La dona, endolada i magra, asseguda sobre un norai, es va rascar una cuixa. Un remolcador brut trencava l’olirosa aigua del port, endormiscada sota un sol de plom. Damunt les calentes lloses del moll, al costat de la dona, hi havia un manat de caps de tonyina, aixafats i sangonosos, revoltats de mosques vironeres, verdes i boges de calor. El tup-tup del remolcador, resplendint dins el silenci lluminós de l’atmosfera, era l’única cosa fresca en tot el port. La dona, hieràtica, es gratà una aixella”